

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10306** по описа за **2023** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Главен директор на ГД „Контрол на пазара“ към КЗП чрез процесуалния му представител – юрк. Е. А., срещу решение № 3967 от 22.08.2023 г. постановено по НАХД № 12224/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 1-ви състав. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № 000305 от 27.07.2022 г., издадено от главния директор на Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите (КЗП), с което на „Фератум България“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева, за нарушение на чл. 5, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 45, ал. 1 от Закона за потребителския кредит.

С касационната жалба се иска отмяна на атакуваното решение като се оспорват правните изводи на съда. Според жалбоподателя в АУАН достатъчно ясно е описано от фактическа страна вмененото нарушение, а именно, че „в СЕФ липсва конкретна информация за разходите, дължими при просрочени плащания“, поради което и изводът на съда, че е следвало да се впише какво точно липсва в текста на СЕФ е неправилен, както и че с горното е допуснато съществено процесуално нарушение. По същество се иска отмяна на решението и потвърждаване на процесното НП. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът – „Фератум България“ ЕООД, редовно призован, се представлява от адв. Т., който оспорва касационната жалба и поддържа подадения срещу нея отговор. Претендира разноси по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 19.04.2022 г. на „Фератум България“ ЕООД е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че при извършена проверка е било констатирано, че на 31.03.2022 г. в качеството си кредитор по договор за потребителски кредит, в стандартния европейски формуляр липсва конкретна информация за разходите, дължими при просрочени плащания - нарушение на чл. 5, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 45, ал. 1 от Закона за потребителския кредит (ЗПК). Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл. 5, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 45, ал. 1 от Закона за потребителския кредит (ЗПК), на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева.

За да отмени обжалваното НП районният съд е приел, че „контролните органи са допуснали съществени процесуални нарушения, както и нарушения на материалния закон, което е основание за отмяна на атакуваното НП. За да санкционират жалбоподателя, същите са приели, че в стандартния европейски формуляр (СЕФ) на жалбоподателя липсвала конкретна информация за разходите, дължими при просрочени плащания. Така формулираното обвинение е непълно, не съдържа точно и изчерпателно описание на обективните признаци на възведеното нарушение, което е съществено процесуално нарушение. От приложените по делото доказателства, и по-конкретно л. 24-25 и л. 40 гръб от делото, се установява, че в предоставените от жалбоподателя СЕФ е налице подробна информация какви са дължимите вноски от страна на длъжника по потребителския кредит, в този смисъл атакуваното НП е необосновано. Каква допълнителна информация се очаква да попълни жалбоподателя така и не става ясно, в какъвто смисъл са основателните му оплаквания. Било е необходимо АНО, а преди това и актосъставителя да посочат какви именно данни е следвало да има в СЕФ, които не са налице в конкретния случай. И като не сторили това (да конкретизират точно липсващата информация) от една страна са допуснали съществени процесуални нарушения, тъй като жалбоподателят не може да разбере обвинението и да организира защитата си, а от друга страна - са нарушили материалния закон, тъй като е видно от приложените СЕФ, че същите са съдържащи изискуемата от закона информация.

Допълнително следва да се отбележи, че както в АУАН, така и в НП, контролните органи е следвало да изследват всеки отделен СЕФ и за всяко такова нарушение е

следвало да определят отделно наказание, като преди това посочат СЕФ за кой конкретен договор за кредит се отнася. Само по този начин е могло да бъде формулирано законосъобразно административното обвинение, нещо което не е било сторено, което е допълнително основание за отмяна на атакуваното НП.“

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно, макар и не по всички изложени в него съображения.

Настоящият съдебен състав не споделя разбирането на контролирания съд, че всякога е необходимо да бъде посочен конкретен договор за кредит, във връзка, с който е съставен проверявания СЕФ, за да бъде съставомерно деянието по конкретния член от закона, а отдам и да е необходимо като факти от обективната страна на нарушението същия да бъде вписан, доколкото само по отношение на този кръг от факти съществува подобно изискване, за да отговарят съдържателно АУАН и НП на законовите изисквания за надлежно повдигнато „обвинение“ за вмененото нарушение. Целта на този формуляр е възможността потребителят предварително да бъде запознат с условията и възможностите за сравняване на различни предложения. Тази цел ясно личи при анализ на разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от ЗПК, където е използван терминът "своевременно" предоставяне, т. е. предоставяне по време на консултирането, доколкото предмет на дискусия са били конкретен размер и срок на кредита. В тази предварителна фаза клиентът следва да получи пълна и изчерпателна информация и то във формата и начина определен по чл. 5, ал. 2 от ЗПК според съда. В този контекст следва да се има предвид и самата форма на СЕФ по Приложение № 2 към чл. 5, ал. 2 от ЗПК, където се посочва, че "информацията в този формуляр няма силата на предложение за сключване на договор и не задължава кредитора да предостави на потребителя кредитния продукт, за който се отнася тази информация". Следователно с изискванията към СЕФ се създава защита за правата на потребителя на един много по-ранен етап от сключването на самия договор за кредит, без необходимост от сключването на такъв, като задължението за предоставяне на формуляра е абсолютно и безусловно във всеки случай на запитване и във всеки един от тях той следва да съдържа посочената в Приложение № 2 информация. Т.е. нарушението може да е извършено както в условията на финализирана сделка за отпускане на кредит, така и само при предварителното проучване за такъв. При тази уредба е ирелевантно за съставомерността на нарушението дали е последвало реално сключване на договор и респективно не е необходимо вписването на такъв в АУАН и НП. Разбира се ако се касае за конкретен такъв вписването на тези обстоятелства ще допринесе за пълнотата и яснотата на фактичката обстановка.

Не са ясни и аргументите кои точно формуляри по отделно е следвало да изследва АНО, предвид че в ход на административнонаказателното производство е представен само един.

Независимо от горното обаче, правилно съдът е приел, че липсва яснота на обвинението по отношение на процесния СЕФ. Видно от същия, на пръв поглед съдържателно той отговаря на изискванията на закона, доколкото е изготвен именно по образец Приложение № 2. Освен това в графа „информация за разходите, дължими при просрочени плащания“ има вписана методология, по която същите ще се изчисляват. След като АНО е счел, че същата е неясна (конкретна), както правилно е посочил и решаващият делото състав, е следвало да посочи с какво тези условия не отговарят на законовите изисквания за тях, а не най-общо, както е сторил, бланкетно да го заяви.

Предвид изложеното, решението на районния съд следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора следва да се постави на обсъждане претенцията на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото. По силата на чл.78,ал.5 ГПК/ приложима по силата на препращащата норма на чл.144 от АПК/, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. Разпоредбата на чл.78, ал.5 от ГПК намира приложение само при депозирано искане от страната за намаляване на разноските каквото в настоящето производство е своевременно релевирано. Възнаграждението за един адвокат съгласно чл.18, ал.2 вр. чл. 7, ал. 2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения в актуалната ѝ към момента на сключване на договора за правна помощ редакция, минималното възнаграждение е 600 лева. Договореното и заплатено адвокатско възнаграждение е в размер на 1056,14 лева с включен ДДС. С оглед фактическата и правна сложност на делото, настоящият съдебен състав счита, че размера на дължимото адвокатско възнаграждение следва да бъде редуциран именно до посочения минимум с включен ДДС.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3967 от 22.08.2023 г. постановено по НАХД № 12224/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 1-ви състав.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите, ДА ЗАПЛАТИ на „Фератум България“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], сума в размер на 720 лева, дължими за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: